Ἔτος Ε'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου Παρασκευῇ 1903 Ἀριθ. 233

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἀλλοδαπῇ . . . . . *Δρ. χρ* **10**

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*τίς ὑπέχει τὴν εὐθύνην τῶν ἐν Μακεδονίᾳ κακουργιῶν καὶ τί ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ πράξωσιν*). —Διαμαρτύρησις τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης. —Ἡρωϊσμὸς Ἑλλήνων ἐν Θρᾴκῃ. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Τί φρονοῦσιν οἱ Μακεδόνες περὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμπράξεως. — Μακεδονία. — Ἀντὶ τῆς χολῆς τὸ μάννα (*θαυμασία διαγωγὴ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Βουλγάρους*). — Ἐπίκουρος τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπή. Γ' Κατάλογος εἰσφορῶν. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. —Τελευταῖαι εἰδήσεις.—Ἐπιφυλλὶς (*Ὁ ἐν Κολχίδι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα Ἑλληνισμός. Ἐκπαιδευτικὰ τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος Βατούμ*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1903.

Δύο ἑβδομάδων συστηματικὴ καταδίωξις τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἤρκεσε νὰ ἐξαλείψῃ ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου τοὐλάχιστον καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη τῶν στιφῶν, ἅτινα περισυνέλεξεν ὁ πανσλαβισμὸς ἀπὸ τῶν τριόδων τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας, ὅπως ἐκβουλγαρίσῃ τὴν Μακεδονίαν! Οἱ ἥρωες τῶν ἐκ δυναμίτιδος βομβῶν καὶ τῶν φόνων γυναικῶν καὶ παιδίων οὐδαμοῦ ἀντέταξαν ἀντίστασιν μαρτυροῦσαν, ὅτι εἰς τὰ στήθη αὐτῶν ἐνοικεῖ ὁ μεγαλουργὸς σπινθὴρ τοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτος καὶ οἱ ἀνατινάσσοντες εἰς τὸν ἀέρα ἀτμόπλοια καὶ σιδηροδρόμους, οἱ καίοντες θημωνίας σίτου καὶ πυρπολοῦντες νύκτωρ χωρία ἀφρούρητα, οἱ ἀπαγχονίζοντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἱερεῖς καὶ διδασκάλους καὶ καίοντες ἀνυπόπτως κοιμωμένους ὀκτακόσιοι τὸν ἀριθμὸν εὑρεθέντες πρὸ δισχιλίων τούρκων ἐπιτιθεμένων τούτων ἀμυνόμενοι αὐτοὶ ἐν ἀπορθήτοις σχεδὸν θέσεσι κατὰ τὰς στενοπορίας τῆς Κλεισούρας δὲν ἐπολέμησαν, δὲν συνῆψαν κατὰ τὴν κοινὴν εἰς τὴν ἀντίληψιν πάντων ἔννοιαν τῆς λέξεως μάχην, ἀλλὰ παρέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς ἀληθινὴν σφαγήν. Μόνον οὕτω ἔπρεπε νὰ συμβῶσι τὰ πράγματα, ὅπως ἐξηγηθῇ, ὅτι ἐν τῇ συναντήσει ἐκείνῃ ἔπεσον τετρακόσιοι Βούλγαροι νεκροὶ καὶ μόνον εἰς τοὺς ἀψυχολογήτως ἀποφαινομένους περὶ τῶν πραγμάτων ἠδύνατο νὰ μένῃ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ὑπάτη παρ' ἀνθρώποις ἀρετὴ τῆς ἀνδρείας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοικῇ ἐν καρδίᾳ δολοφόνων.

Πολλαὶ ἄλλαι ἐπηκολούθησαν συγκρούσεις καὶ ἀπανταχοῦ τὰ αὐτὰ συνέβησαν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωσι λόγοι δυσπιστίας πρὸς πρόσφατον ἀνακοίνωσιν τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον τὸ ὅλον τῶν φονευθέντων Βουλγάρων ὑπερβαίνει τοὺς δισχιλίους.

Δὲν ἐπιχαίρομεν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἕλληνες — πολλοῦ γε καὶ δεῖ! — ἀλλ' ἐκ βάθους καρδίας οἰκτείρομεν τοὺς Βουλγάρους καὶ βδελυσσόμεθα δι' ὅλης ἡμῶν τῆς δυνάμεως τοὺς ἠθικοὺς πρωταιτίους τῶν κακοήθων ἐνεργειῶν, δι' ὧν ἐκίνησαν κατ' ἀλλήλων δύο λαοὺς χριστιανικούς, δι' ὧν λαὸν βάρβαρον καὶ ἀπολίτιστον, οὐδὲν ἀπολέσαντα τῶν ἀγρίων ἐνστίκτων του, λαὸν αὐτόχρημα κτηνώδη παρώθησαν ὑπὸ τὸ ψευδὲς καὶ ἀκατανόητον εἰς αὐτὸν σύμβολον τῆς ἐλευθερίας εἰς ἀγρίαν, ἄνανδρον, ἀτιμάζουσαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἐκ πάσης ἀπόψεως ἀνηθικωτάτην ἐπίθεσιν κατὰ φυλῆς, ἧς τὰ μόνα ἁμαρτήματα εἶναι, ὅτι ἐμμένει ἀπρὶξ ἀφῶσιωμένη εἰς τὴν ἀθάνατον πατρίδα της, ὅτι θέλει νὰ εἶναι καὶ ἐργάζεται πρὸς τοῦτο καὶ ἀληθῶς εἶναι ἀνωτέρα τῶν συνοίκων της. Τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν λέγω!

Ἀντὶ μίσους βαθυτάτην μᾶλλον περιφρόνησιν πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα οἱ Ἕλληνες πρὸς τοὺς ἀσυνειδήτους Μιχαηλωΰσκην καὶ Σαράφωφ καὶ τὰ τούτων ὄργανα, ὅλην δὲ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ἡμῶν ἀπτοήτως νὰ ἐκδηλώσωμεν κατὰ τῶν ἀποτροπαίων ἐκείνων ὑποκριτῶν, οἵτινες κρατοῦσιν ἐν Πετρουπόλει καὶ Μόσχᾳ τὰς πραγματικὰς ἡνίας τῆς μεγάλης ρωσικῆς αὐτοκρατορίας. Διότι οὗτοι εἶναι οἱ φονεῖς τῶν ἀθώων Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας, διότι οὗτοι ὑπέθαλψαν τὴν μεγαλομανίαν τῶν Βουλγάρων, διότι οὗτοι εἶναι οἱ ἀποστέλλοντες τὰ ῥούβλια πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν Βουλγάρων δολοφόνων καὶ οὗτοι οἱ σαλπίζοντες καθ' ἑκάστην τὸ κακόηθες κήρυγμα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ δυνάμενος νὰ ἀποξέσῃ τὴν ψυχὴν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ῥώσων Προξένων, τῶν ἐν πάσῃ τῇ Ἀνατολῇ κατεσπαρμένων Ῥώσων διπλωματικῶν πρακτόρων θὰ εὕρῃ ὁλόσωμον τὴν εἰκόνα τοῦ Ποπεδονότσεφ καὶ τοῦ Ἰγνάτιεφ καὶ τῆς ἄλλης χορείας τῶν πανσλαβιστῶν, ὧν τὸ καταχθόνιον ἔργον κεῖται ἤδη ὁρατὸν ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ, ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Μακεδονίᾳ. Ταύτην νῦν ἐξέλεξαν ὡς τὸ γενικὸν στρατήγιον τῆς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκστρατείας.

Πρόκειται δ' ἡμῖν τοῖς Ἕλλησι πᾶσι πολιτικοῖς καὶ δημοσιογράφοις μέγας ἐν τούτῳ ἀγών, εἰς ὃν οὐδένα πρέπει νὰ αἰσθανθῶμεν φόβον, ὅτι θὰ ἡττηθῶμεν, διότι εἶναι ἀγὼν ἀληθείας, δικαίου, ἠθικῆς καὶ εἰς τοὺς τοιούτους ἀγῶνας ὁ Ἑλληνισμὸς οὐδέποτε ἡττήθη.

Ὄχι! ἀφ' ἑαυτῶν οἱ Βούλγαροι ἦσαν ἀνίκανοι νὰ ἐπιχειρήσωσι καὶ αὐτὴν τὴν ἄτιμον ἐν Μακεδονίᾳ κίνησιν, τὴν τόσον ἄλλως συμβιβαζομένην πρὸς τὴν εὐτέλειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρός των. Οἱ πρωτουργοὶ καὶ οἱ ἐμφυσηταὶ τῆς κινήσεως ταύτης εὑρίσκονται ἐν Μόσχᾳ καὶ ἐν Πετρουπόλει, ἐκεῖνοι οἵτινες συλλέγουσι παρὰ τοῦ δεισιδαίμονος ρωσικοῦ λαοῦ ἐράνους πρὸς ἐνίσχυσιν δῆθεν τῆς ὀρθοδοξίας ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ καὶ μεταχειρίζονται αὐτοὺς πρὸς ἐξόντωσιν καὶ καταστροφὴν πάσης ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ παντὸς ἑλληνικοῦ σχολείου ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπὸ τὸν τύπον κελλίων καὶ σκητῶν ἐπὶ προφανεῖ παραβάσει τῶν προαιωνίων θεσμῶν τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐπεδίωξαν καὶ ἐπιδιώκουσιν ἀσυστόλως τὸν ἐκρωσισμὸν τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ τούτου προπυργίου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκεῖνοι οἵτινες ἐδημιούργησαν τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα καὶ ἐργάζονται, ὅπως φέρωσιν ἕτερον σχίσμα ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀραβοφώνων ὀρθοδόξων, ἐκεῖνοι, οἵτινες περισφίγγουσι τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὁτὲ μὲν δι' ἀπειλῶν καὶ ἐκβιάσεων, ὁτὲ δὲ δι' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων πρὸς μωρὰς κενοδοξίας, ὅπως ἀποστραγγίσωσιν αὐτοῦ πᾶσαν δύναμιν καὶ περιαγάγωσιν αὐτὸν εἰς τὸν ἐξ ἀτροφίας θάνατον, ἀφ' οὗ πρὸ τοῦ βουλγαρικοῦ σχίματος ἀπέτυχον εἰς τὴν ἐξ ἐφόδου ἅλωσιν τοῦ Παλλαδίου τούτου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

Οὔτε τὸ ἀνάστημα, οὔτε ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλγάρων ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς καὶ νὰ ὀνομάζωνται κἂν ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐχθρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ὁ πανσλαβισμὸς καὶ κατὰ τούτου πρέπει νὰ στραφῇ ἡ ἄμυνα αὐτοῦ.

Δὲν ἀγνοοῦμεν ποίας θὰ ἐπισύρωμεν καθ' ἡμῶν αὐτῶν ταῦτα γράφοντες μομφὰς παρὰ τῶν συντηρητικῶν τάξεων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐπὶ μεγαλομανίᾳ, ἐπὶ ἀπερισκεψίᾳ, ἴσως καὶ ἐπὶ παραφροσύνῃ. Εἶναι τοσοῦτον φοβερὸν τὸ Κράτος τῶν Τσάρων, ὥστε ποιεῖ τρέμειν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ κυβερνήσεις κραταιοτάτων πολιτειῶν συζητοῦσι καὶ ἀποδέχονται πολλάκις μετ' εὐλαβείας τὰ ἀπὸ Πετρουπόλεως ἐκσφενδονιζόμενα δόγματα.

Ἀλλὰ ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀποδείξεις, εἰς ἃς καταφεύγει ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία ἡ ἠθικὴ μᾶλλον ἢ ὑλικὴ οὖσα, εἰς ἡμᾶς δὲ ἀδυνάτους ὑλικῶς ὄντας ἀείποτε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μόνον ἡ ἠθικὴ δύναμις παρέστη ἐπίκουρος καὶ μόνον δι' αὐτῆς κατισχύσαμεν.

Διὰ τί τώρα θ' ἀποστῶμεν τοῦ προαιωνίου ἡμῶν ὅπλου καὶ διὰ τί δὲν θὰ καταγγείλωμεν τὰ βδελυρώτατα μέσα, δι' ὧν ὁ ἐν Ῥωσίᾳ πανσλαβισμὸς ἐπιδιώκει τὰ κατακτητικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς σχέδιά του τοσοῦτο μᾶλλον θαρραλεώτερον, ὅσον ἡ κατάκτησις τῆς Ἀνατολῆς θὰ σημάνῃ τὸν μέγιστον κίνδυνον τῆς ἐλευθερίας τῆς ὅλης Εὐρώπης; Διὰ τίνα λόγον θὰ σεβασθῶμεν τὴν διαγωγὴν αὐτοκρατορίας, ἥτις ἐκστρατεύει ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δῆθεν τῶν Βουλγάρων, ἐν ᾧ κατ' οἶκον ἔλαβε τοιαύτην πρόνοιαν, ὥστε μηδὲ νοητὴ νὰ εἶναι ἡ ἐλευθερία εἰς αὐτὸν τὸν ῥωσικὸν λαόν;

Διὰ τί δὲν θὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς λόγους τῆς ὑποκριτικῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν εὐταθείας κράτους, οὗ ἐρείσματα εἶναι ἐσωτερικῶς μὲν τὸ ψεῦδος, ἐξωτερικῶς δὲ ἡ κτηνώδης βία;

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ἡ ἀθηναϊκὴ συνάδελφος «Σκρὶπ» κατεχώρισεν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω τίτλους καὶ τὴν ὑπογραφὴν «Ἑλληνικὴ κοινότης Θεσσαλονίκης» τὸ ἑπόμενον λίαν ἀξιανάγνωστον ἄρθρον. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγράφη εἰς ἀναίρεσιν τῶν καταφώρων ψευδολογιῶν, ἃς ὁ γαλλικὸς τύπος, προεξαρχούσης τῆς παρισινῆς «Πρωΐας», δημοσιεύει καθ' ἑκάστην κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικῶν δικαίων καὶ ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, ἡ πρὸς οὓς τρυφερότης τῆς γαλλικῆς δημοσιογραφίας ὀφείλεται εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς λόγους. Γινώσκοντες τὰς συνθήκας τοῦ βίου τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικῶν κοινοτήτων δυσπιστοῦμεν σφόδρα, ὅτι πράγματι τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος. Ἀλλὰ καὶ ἂν μὴ περιεβλήθη δι' εὐνοήτους λόγους ἐπίσημον χαρακτῆρα, ἀναμφήριστον εἶναι, ὅτι ὁ συντάξας αὐτὸ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ διατρίβει καὶ τῶν πραγμάτων ἐγκρατέστατος εἶναι, σπανίως δ' εἴδομεν ἔγγραφον πυκνότερον τὰς ἐννοίας καὶ ἀδρότερον τὰς ἀποδείξεις τοῦ προκειμένου ἄρθρου. Κατὰ τοῦτο ὁ γράφων διηρμήνευσε πιστότατα οὐ μόνον τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς γνησίους πόθους τῆς ὅλης Μακεδονίας καὶ τὰς εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν στηριζομένας προσδοκίας τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ γένους. Διὰ τοῦτο καὶ καταχωρίζομεν αὐτὸ ἔχον οὕτω:

« Οὐδεὶς πλέον ἀγνοεῖ οὐ μόνον ἐξ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πᾶς ἀναγνώστης πάσης ἐθνικότητος ἀναγινώσκων τὰς γνωστὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας «Χρόνον» (Temps) καὶ «Πρωΐαν» (Matin) τῶν Παρισίων, ὅτι αὗται ἀπό τινος χρόνου ἀμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλας ποία τὴν ἄλλην νὰ ὑπερακοντίσῃ, ὅπως μεταδώσωσιν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον οὐ μόνον ἀνακριβεῖς καὶ παραμεμορφωμένας εἰδήσεις ἐκ Μακεδονίας περὶ τῆς δράσεως τοῦ περιβοήτου Βουλγαρικοῦ κομιτάτου, τοῦ λυμαινομένου τὴν ἀναξιοπαθοῦσαν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου χώραν, ἀλλὰ προβαίνουσιν εἰς τοιαύτην ἀσεβῆ τῆς ἀληθείας ἀναίρεσιν ἀσυστόλως καὶ συστηματικῶς, ὥστε ἀδιαφόρως ἔχουσι πρὸς πᾶσαν ἱστορικὴν καὶ ἐθνολογικὴν τῶν πραγμάτων τῆς Μακεδονίας ὑπόστασιν.

Τοιαῦτα δημοσιεύουσαι ἐπιδιώκουσιν ἀναφανδὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γνωστῶν σκοτίων καὶ κατακτητικῶν τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ σχεδίων καὶ τοῦ ἀποτροπαίου καὶ βδελυροῦ ἀγῶνος, ὃν τὰ ὄργανα ἐκείνου, τὸ ἐν Σοφίᾳ Βουλγαρικὸν κομιτᾶτον μετὰ λύσσης διεξάγουσιν. Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ἔστησαν ἐν καταστρωθέντι σχεδίῳ δημοσιογραφικὴν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πολεμικήν, τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἀγωνιζομένου ἐναντίον τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ τὸν δικαιότατον τῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν προαιωνίων αὐτοῦ δικαίων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου πάντες καὶ οἱ ἀγριώτεροι τῶν κατακτητῶν καὶ ἐπιδρομέων ἐσεβάσθησαν.

»Τελευταίως ἡ «Πρωΐα» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7,124 καὶ ἡμερομηνίαν 28 Αὐγούστου (ν. ἔ.) φύλλον αὐτῆς ὑπερέβη πᾶν ὅριον ἐν τῇ πολεμικῇ αὐτῆς ταύτῃ.

»Ἀπαντῶσα δῆθεν εἰς ἀναγνώστην αὐτῆς, διατυποῦντα ἀπορίαν τινὰ περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, πλὴν τῆς ἄλλης συστοιχίας τῶν ἀληθειῶν καὶ ἀνακριβειῶν, τὰς ὁποίας παρέταξεν ἀποφαίνεται δογματικῶς καὶ καθ' ὑπερβολὴν κωμικῶς, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας τοῦ 1880 μετεβλήθη διὰ τῆς θαυματουργοῦ δυνάμεως τοῦ Βουλγάρου ἐξάρχου Ἰωσὴφ εἰς Βουλγαρισμὸν τοῦ 1903 (!!!). Εἰς τὸ χιμαιρικὸν τοῦτο δόγμα αὐτῆς θεωροῦμεν καθῆκον ν' ἀπευθύνωμεν τὴν κατωτέρω ἀπάντησιν καὶ νὰ διδάξωμεν τὸν συντάκτην τῆς «Πρωΐας» στοιχειώδη γεωγραφίαν, ἱστορίαν καὶ ἐθνολογίαν τῆς Μακεδονίας, ἣν ἴσως παντελῶς ἀγνοεῖ, ἢ ἐν γνώσει καὶ ἐκ συμφέροντος διαστρεβλοῖ.

X

»Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας ὑφίσταται καὶ ὑφίσταται οὐχὶ ἕνεκα μόνον θρησκευτικῆς τῶν Χριστιανῶν κατοίκων αὐτῆς συγγενείας πρὸς τὸ Ὀρθόδοξον τῆς Κων)πόλεως Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον ὡς γράφει ὁ συντάκτης τῆς «Πρωΐας» συνεκράτει αὐτοὺς διὰ τῆς θρησκευτικῆς αὐτοῦ δυνάμεως, οὐδ' ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μακεδονίας Ἕλληνες, διότι ἀνεγνώριζον μόνον τὸν Ἕλληνα Οἰκ. Πατριάρχην, νῦν δὲ καλοῦνται Βούλγαροι, διότι ἀποκηρύξαντες Αὐτὸν ἀναγνωρίζουσι τὸν ἐγκαθιδρυθέντα νέον πνευματικὸν καὶ θρησκευτικὸν αὐτῶν ἀρχηγὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν σχισματικὸν Βούλγαρον Ἔξαρχον (!)

»Οἱ χριστιανοὶ τῆς κυρίως Μακεδονίας, πλὴν δηλ. τῶν τοῦ Βιλαετίου τοῦ Κοσσόβου καί τινων συνορευόντων αὐτῷ μερῶν, ἀποτελοῦσι δύο κυρίως ἐπικρατοῦντας πληθυμούς, τοὺς Ἕλληνας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοὺς σχισματικοὺς τῆς Ἐξαρχίας, οὓς οἱ Βούλγαροι τῆς νεαρᾶς παρὰ τὸν Αἷμον ἡγεμονίας ἀρέσκονται νὰ καλῶσι Βουλγάρους καὶ ὁμαίμονας.

»Οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι τοῦ Πατριαρχείου ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν Ἑλληνογλώσσων, κατεχόντων εἰς συμπαγῆ καὶ συνεχῆ πληθυσμὸν τὴν Θεσσαλονίκην μετὰ τῆς Χαλκιδικῆς, τὴν νότιον καὶ μέγα μέρος τῆς νοτιοδυτικῆς Μακεδονίας μέχρι τῶν Γενιτσῶν, Βοδενῶν καὶ τοῦ Βερμίου ὄρους. Πρὸς τούτοις τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀνατολικῆς, ἐν ᾗ αἱ πόλεις καὶ αἱ ἐπαρχίαι Σερρῶν, Δράμας, Καβάλλας καὶ Ξάνθης μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νέστου ποταμοῦ. Πρὸς τούτοις κατέχουσι καὶ μέρος τῆς βορείου καὶ βορειοδυτικῆς, ἤτοι τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ πολίχνας, οἷον Μοναστήριον (ἡ δευτερεύουσα πόλις τῆς Μακεδονίας), Κρούσοβον, Μεγάροβον καὶ ἄλλας μικροτέρας. Οἱ Ἑλληνόγλωσσοι οὗτοι Ἕλληνες ἀποτελοῦσι πληθυσμὸν περὶ τὰς 350—400 χιλιάδας.

X

»Πλὴν τούτων οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι τῆς Μακεδονίας ἀποτελοῦνται καὶ ἐκ τῶν μὴ Ἑλληνογλώσσων Ἑλλήνων.

»Οὗτοι ὁμιλοῦντες ἓν γλωσσικὸν ἰδίωμα ἀποτελούμενον ἐκ πολλῶν Σλαυϊκῶν λέξεων, ἐξ Ἑλληνικῶν καὶ ἐκ Σλαυοκαταλήκτων τοιούτων καὶ ἐκ Τουρκικῶν ἀναγνωρίζουσιν ἑαυτοὺς γνησίους Ἕλληνας, ἀναγνωρίζουσι τὸ Ἑλληνικὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ποιμαίνονται ὑπὸ Ἑλλήνων ἀρχιερέων, διατηροῦντες ἀκμαῖα Ἑλληνικὰ σχολεῖα, σπουδάζουσιν Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ ἐπιστήμας, ἱερουργοῦσι καὶ λατρεύουσι τὸν Χριστὸν Ἑλληνιστί. Οὗτοι ἀπαρτίζοντες πληθυσμὸν περὶ τὰς 250—300 χιλιάδας κατοικοῦσι πολλὰς πόλεις τῆς ΒΑ καὶ ΒΔ. Μακεδονίας καὶ τινας τῆς Βορείου καὶ τοιαῦτα. π. χ. εἶναι αἱ πόλεις Γενιτσά, Βοδενά, Γεύγελη, Στρούμνιτσα, Φλώρινα, Νευροκόπιον, καὶ πολλαὶ κῶμαι καὶ χωρία τῶν περιφερειῶν ἢ ὑποδιοικήσεων αὐτῶν.

»Ὥστε οἱ Ἕλληνες τῆς Μακεδονίας ἀνέρχονται οὐχὶ κατωτέρω τῶν 700,000 τρέφοντες τὰ αὐτὰ αἰσθήματα καὶ τοὺς αὐτοὺς πόθους πρὸς ὅλον τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμὸν δοῦλον καὶ ἐλεύθερον.

»Οἱ δὲ σχισματικοὶ τῆς ἐξαρχίας χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας, οἵτινες ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὸ 1872 καὶ καλοῦνται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων Βούλγαροι, κατὰ τὰς μελέτας ἀμερολήπτων περιηγητῶν καὶ ἐρευνητῶν τῆς περιμαχήτου χώρας δὲν εἶναι καὶ οὗτοι Βούλγαροι, ἔχοντες δηλαδὴ τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀπὸ τοῦ Βόλγα ποταμοῦ ἐξορμηθείσης Σλαυϊκῆς ἢ Τουρκικῆς φυλῆς καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Αἵμου ἐγκατασταθείσης, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι καὶ τούτων εἶναι Ἕλληνες τήν τε καταγωγὴν καὶ τὴν φυσιογνωμίαν, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις.

»Ὁμιλοῦσι καὶ οὗτοι τὴν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω Ἕλληνας γλῶσσαν, ἣν καὶ οὗτοι ἀπέκτησαν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας μετὰ Βουλγάρων, Σέρβων καὶ ἄλλων Σλαυϊκῶν φύλων, ἅτινα ἐπέδραμον εἰς τὴν χώραν ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἀκόμη χρόνων καὶ κατῴκησαν εἰς τὴν ὑπαίθρον χώραν, ἤτοι τὰ μικρὰ χωρία καὶ ἀγροτικὰ κτήματα ὡς ταπεινοὶ αὐτῶν καλλιεργηταί. Πολλοὶ τούτων δέον καλῶς νὰ σημειωθῇ, ὅτι εἶναι ἀδελφοὶ ἐξ αἵματος ἢ συγγενεῖς καὶ συγκάτοικοι τῶν ἀνωτέρω μὴ ἑλληνοφώνων Ἑλλήνων. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται σήμερον εἰς 300—350 χιλ. Δέον καλῶς ἐπίσης νὰ σημειωθῇ, ὅτι πολλοὶ τούτων μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, μέχρις ἴσως τῆς χθὲς ἦσαν Ἕλληνες, ἱερεῖς, διδάσκαλοι, ἰατροί, ἐπαγγελματίαι κτλ., οἵτινες διὰ τῶν μέσων περὶ ὧν κατωτέρω ἡμῖν ὁ λόγος, ἐξωμοσάντες τὸν Ἑλληνισμὸν ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς προπαγάνδας Βούλγαροι καὶ ἀνέλαβον τὸν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διωγμόν. Οὗτοι κατέχουσιν ἰδίως τὴν βόρειον Μα-

κεδονίαν, τὰς εὐφόρους πιδιάδας τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμόνος καὶ ἐξαπλοῦται βορειοδυτικῶς μέχρι τῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας καὶ βορειανατολικῶς μέχρι τῶν συνόρων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Θράκης.

»Τοὺς Χριστιανοὺς ὑπέστησαν χείρονα οἱ Βούλγαροι. Ἡ βουλγαρικὴ προπαγάνδα ἡ μᾶλλον ὁ Πανσλαυϊσμὸς βαπτίζομενος μὲν ἐπὶ τῇ Σλαυόφωνον ἰδίωμα, ἀλλὰ δὲ ἀφθόνων χρημάτων καὶ πλείστων ἄλλων δελεασμάτων, ἀλλὰ καὶ δ' ἀπειλῶν, δολοφονιῶν καὶ συστηματικῆς καταπιέσεως κατώρθωσαν ν' ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ ὑπαγάγωσιν ὑπὸ τὴν Βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν.

Χ

»Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπὸ ἐποψὶν Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ κατάστασις τῆς δοκιμαζούσης χώρας, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ἀρδήλως καὶ ἀναντιρρήτως, ὅτι ἑπτὰ κρατεῖ καὶ εἶναι ὁ διακριτικὸς αὐτῆς ἐθνολογικὸς χαρακτὴρ ὁ Ἑλληνικὸς ἢ μᾶλλον ὁ Βλζαντιακός, διότι ἀρ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων τοῦ Βυζαντίου ἀφῃρέθη ἡ χώρα ὑπὸ τῶν Τούρκων.

»Ἔπειτα ἡ γεωγραφικὴ καὶ ἱστορικὴ τῆς Μακεδονίας σημασία, ἢν πιστεύομεν δὲν ἀγνοεῖ ὁ τῆς «Πρωΐας» συντάκτης, ἀλλ' ἀπὸ σκοποῦ φαίνεται διὰ πέπλου σιγῆς καλύπτων, ἀπὸ χιλετηρίδων, ἤτοι ἀπὸ ἀρχαίων Βασιλέων τῆς Μακεδονίας, τῶν Ἡρακλειδῶν, μέχρι τῶν Βυζαντίνων Αὐτοκρατόρων καὶ ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων μέχρι τοῦ συμπαθοῦς τῷ συντάκτῃ τῆς «Πρωΐας» Βουλγάρου Ἐξάρχου Ἰωαήφ, εἶναι κεθαρῶς καὶ γνησίως Ἑλληνική.

»Ἐὰν δὲ σφαίρα ἐζηγεῖται τόσον θόρυβον περὶ Μακεδονίας οἱ Βούλγαροι, ὡς περὶ ἀλυρώτου Μακεδονικῆς ἐπαρχίας καὶ ἐγεννήθη βουλγαρικὸν ζήτημα ἐκεῖ, ὅπου πρότερον δὲν ὑπῆρχε, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπορεῖ ὁ ἐρωτῶν τὴν σύνταξιν τῆς «Πρωΐας» τοῦτο ἐπέτυχον δι' ἐνεργιῶν καὶ μέσων, τὰ ὁποῖα οὔτε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες συναισθανόμενοι τὴν ἀποστολὴν ἡμῶν ἀνὰ μέσον τῶν πιστολετιμένων ἐθνῶν, δυνάμεθα νὰ μιμηθῶμεν, ἀλλ' οὔτε οἱ συντάκται τοῦ «Χρόνου» καὶ τῆς «Πρωΐας» ! οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ ἱππότικὸν γαλλικὸν Ἔθνος ἐπιτρέπεται νὰ ζηλεύωσι, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ ἐγκωμιάζωσι καὶ νὰ θαυμάζωσι. Τὰ μέσα δὲ ταῦτα εἶναι ἡ δι' χρημάτων διαφθορὰ φρονήματος καὶ συνειδήσεως, τὸ δολοφόνον ἐγχειρίδιον, οἱ ἐμπρησμοί, ἡ δυναμίτις, ἡ βαμβακοπυρίτις, ἡ παγκλαστίτις καὶ ἄλλαι ἐκρηκτικαὶ ὕλαι, καὶ ἄλλοι αὐτῶν γνωσταὶ κακουργίαι οὐ μόνον κατὰ τῶν Τούρκων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων, ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν ἰδίᾳ, ὡν ὕμνοιαν τὴν τελείαν ἐξόντωσιν, μέσα δὴ, δ' ὧν κατήγησαν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν πολιτισμὸν κατὰ τὸν 20 αἰῶνα.

»Ἐν τέλει διαβεβαιοῦμεν τοὺς συντάκτας τῆς «Πρωΐας», ὅτι, ἐὰν παύσωσι αἱ μυσαρὰ ἐνέργειαι αὐτῶν τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ, ἢ ὅστις ὄργανα ποτὲ ἀπὸ καὶ βδελυκτὰ ἀνέδειξε τὸν Σκρᾶφφ καὶ Δια καὶ ἀριθθῶσιν ἐλεύθεροι πάσης βίας καὶ χρηματικὴς τῶν συνειδήσεων πλειοδοσίας οἱ ἀποσχισθέντες οὗτοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ χριστιανοὶ τῆς Μακεδονίας, ἀν μὴ ὅλοι ἀλλ' οἱ πλείονες τούτων δὰ ἐπανέλθωσιν ἐν μετανοίᾳ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας, ἐξ ἧς πεισθέντες ἀπεσπάσθησαν.

»Τοιαῦτα ἀπάντησις ἐπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἀποροῦντα ἀναγνώστην τῆς «Πρωΐας» τῶν Παρισίων διατί τῷ 1880 ἤτο τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα Ἑλληνικὸν, τῷ δὲ 1903, διὰ τῶν γνωστῶν μέσων τῶν Πανσλαυϊστῶν καὶ τῶν ἐμπίστων αὐτῶν ὀπαδῶν, τῶν ἐκ Σόφιας ἐπιδρομέων, μετετράπη εἰς Βουλγαρικόν.

»Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, ἢ ἴν' ὑπάρχωσι δίκαια τῶν ἐθνῶν, ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἀείποτε *Ἑλληνικόν!*

Ἐν Θεσσαλονίκῃ 24 Ἀβγούστου 1903.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Θεσσαλονίκης».

ΗΡΩΪΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ

Ὅτε κατ' αὐτὰς πολυάριθμος βουλγαρικὴ συμμορία ἔγραψε πρὸς τοὺς πρακρίτους τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικῆς κωμοπόλεως Βλάστη ἐντελλομένη αὐτοὺς νὰ τῇ ἑτοιμάσωσι τροφὰς καὶ χρήματα, ἀπεκρίθησαν οὗτοι τὸ ἀρχαῖον σπαρτιατικὸν «Ἔλθετε νὰ τὰ λάβητε». Τῶν Βλαστιωτῶν ἡ εὐθαρσὴς στάσις, γνωστῶν, ὅτι ἐν τοιαύταις περιστάσεσι δὲν ἀστειεύονται τὸ παράπαν, ἔσωσε τὴν κωμόπολιν καὶ ἡ βουλγαρικὴ συμμορία δὲν ἐτόλμησε νὰ πραγματοποίησῃ τὰς ἀπειλάς της.

Ἐν Θρᾴκῃ ὑπέστησαν χείρονα οἱ Βούλγαροι. Παρὰ τὸ πυροπλνθὲν ἑλληνικὸν γωρίον *Βασιλικὸν* κεῖται ἡ ἑλληνικὴ κωμόπολις Κωστῆ. Ἴδοὺ τί περὶ τῆς ἀνδρείας διαγωγῆς τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπιστέλλουσιν ἐκ Πύργου τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ συναδέλφῳ «Πατρίδι».

«Οἱ ἐπαναστάται καύσαντες καὶ λεηλατήσαντες τὸ Ποτουρνάκι καὶ τὴν ἐξω τοῦ Βασιλικοῦ συνοικίαν τῶν ἐκ Βουλγαρίας μιτναστῶν μοαμεθανῶν συνῆψαν πεισματωδεστάτην μάχην περὶ τὸ διοικητήριον τοῦ Βασιλικοῦ τὴν νύκτα τῆς ὀνς τρ. μ., καθ' ἣν 26 Τοῦρκοι ἔτισαν νεκροί. Οὗτοι οἱ ἀπτάται ἐγένοντο κύριοι, τῆς κωμοπόλεως καὶ τῶν πέριξ, ἐνθαρρυνθέντες δὲ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης ἤρξαντο ἀναζητοῦντες πανταχοῦ τῶν περιγώρων τοὺς λοιποὺς Τούρκους, οἵτινες εἶχον δραπετεύσει καὶ σωθῆ ἐκ τῆς συμπλοκῆς. Τέλος πληροφορηθέντες, ὅτι κρύπτονταί τινες ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Κωστῆ (ἐκ τετρακοσίων συγκείμενον οἰκογενειῶν καὶ τρίωρον ἀπέχον τοῦ Βασιλικοῦ) ἔδραμον πρὸς αὐτό, ὅπως τελειώσωσι τὸ ἔργον των, ἀγνοοῦντες οἱ δυστυχεῖς ὁποία τυχὴ τοὺς ἀνέμενεν ἐκεῖ.

Οἱ Κωστιανοὶ, ἐγκαίρως εἰδοποιηθέντες, ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τὰ κατάλληλα πρὸς καλλιέργειν ὑποδοχὴν τῶν ἀνταρτῶν μέτρα των. Οὗτοι οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐφοδιασθέντες καλῶς, ὡχυρώθησαν εἰς τρεῖς οἰκίας ἀφήσαντες εἰς τὸ μέσον μέγα τρίγωνον, ὅπου ἰσχυδίσαν νὰ εἰσαγάγουν τοὺς Βουλγάρους, οἱ δὲ κατέλαβον θέσεις ἀρκούτως καλὰς εἰς τὴν εἰσοδον τοῦ χωρίου, ἐνεδρεύοντες καὶ ἀναμένοντες ἄμα τὸ συνθημα.

Τῷ πρὸς τὸ χωρίον τοῦτο μὲν μόνον ὑπάρχει δίοδος, διότι νοτίως μὲν βρέχεται ὑπὸ ποτσμοῦ τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς τὸ χωρίον ὀχθὴ εἶναι ἀπόκρημνος, πρὸς δυσμὰς δὲ καὶ βορρὰν περιβάλλεται ὑπὸ ὁρεινῶν ὑψηλῶν καὶ δυσβάτων. Φθάσαντες οἱ Βούλγαροι καὶ διελθόντες ἀνενοχλήτου πρὸ τῶν ἐνεδρευόντων Κωστιανῶν διηνθύνθησαν ἀκάθεκτοι πρὸς τὸ μέρος, ἔνθα ἠλπίζον, ὅτι θὰ συλλάβοιν καὶ τοὺς λοιποὺς δραπετεύσαντας Τούρκους τοῦ Βασιλικοῦ, ἐν οἷς καὶ αὐτὸν τὸν διοικητὴν. Μόλις ἐπληρώθη ὁ δ' αὐτοὺς προμιμνεύος χῶρος ἤρξατο ἀπὸ τῶν δικῶν φουρείων τριῶν οἰκιῶν τὸ κατ' αὐτῶν πῦρ ὁμαδὸν ἐκ τῶν ἐσωθὲν Κωστιανῶν καὶ τῶν ὀλιγίστων ἐν αὐταῖς εὑρισκομένων Τούρκων, οἱ δὲ βουλγαροι ἐννοήσαντες, ὅτι ἐνέπεσαν εἰς παγίδα ἐτράπησαν ἐν ἄτακτον φυγὴν λαβόντες τὴν εἰς τὴν ἐξοδον ἀγουσαν. Ἀλλὰ τότε οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ὀπλῖται ἐξέλθοντες ἐσπισαν εἰς καταδίωξιν τῶν δολοφόνων καὶ ἐμπρησταὶ μέχρι τῆς ἐξόδου, ὅπου ἡ ἑτέρα ὁμὰς κατεῖχε θέσεις λίαν ὀχυράς, ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς διαπάσεως τοῦ τόπου καὶ ἔβαλον αὐτοὺς μεταξὺ δύο φονικῶν πυρῶν. *Ἐν τῶν 150 συμμοριτῶν ἐπέζησαν μόνον 4,* οἵτινες πληγωμένοι καὶ κακῶς ἔχοντες ὑπάρχει) Μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, τῆς ζωσικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας ἀρξαμένης ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἀτμόπλοια νὰ ἀποστέλῃ καὶ συνεπείᾳ τούτου καὶ Ῥόσσου ὑποπροξένου διορισθέντος, τὸ Βατοὺμ κατέστη ἐμπορικὸν, καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἕδραν τοῦ Λαζιστὰν-σανδζαγὴ (περιέχοντος 21,134 κατοίκους) ἀνεπτύχθη, ὥστε τῷ 1873 ἔλαβε 4,970 κατοίκους. Ὁ κατὰ τῷ 1877 ἐπισκεφθεὶς τὸ Βατοὺμ, Ε. Γ. Βενδενάουμ περὶ αὐτοῦ γράφει τὰ ἑξῆς: «Τὸ Βατοὺμ κεῖται ἐπὶ χέρσας Τούρκων διατελοῦν, ἐν τούτοις ἔχει ὡραῖαν ὄψιν ἐν τῇ παραλίᾳ ὑπάρχουσιν σειραὶ οἰκιῶν, πρατηρίων, καφενείων καὶ ξενοδοχείων παραλλήλως δὲ τῇ σειρᾷ ταύτῃ ὑπάρχουσιν ὄπισθεν αὐτῆς 2 ὁδοὶ, ὁπισοσθν σημαντικαὶ καὶ εὐθεῖαι, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἀγορὰν, ὑπάρχουσι δὲ ἐκεῖ καὶ μία ἑλληνικὴ ἐκκλησία, διατηρουμένη ὑπὸ 200 περίπου ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀγωνιζομένων ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἐν τῷ Πόντῳ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ

μήδης δρ. 2, Σαρ. Ῥάλλης δρ. 1, Φίλ. Ἀλεξανδρόπουλος λεπ. 50, Ἰωάν. Μπογιατζῆς δρ. 1, Γ. Παπακωνσταντῆς δρ. 1, Ἀντ. Θεολίλης δρ. 1, Εὐθύμ. Μπουτζόπουλος δρ. 2, Ἀνδ. Π. Ἀνδρουτζόπουλος δρ. 1, Ἀθ. Γ. Φρίντζος δρ. 1, Νικόλ. Δ. Κουμόπουλος δρ. 1, Βασ. Καγιάφας λεπ. 50, Παν. Μητάτος δρ. 1, Κ. Κροντηρᾶς δρ. 1, Κων. Δελημγιάννης δρ. 4, Περ. Ἀλεξάκης δρ. 25, Ἰωάν. Κλῆς δρ. 5, Ἀθαν. Λαμπρόπουλος ἀνθ. ἀστυν. δρ. 5, Δημ. Πασωμένος δρ. 2, Γεώργ. Θεοφίλης δρ. 1, Ἰωάν. Κ. Χαντζῆς δρ. 1, Χρ. Βρετὸς δρ. 1, Δ. Φιλόσοφος δρ. 1, Ἰωάν. Σφῆκας δρ. 5, Β. Κ. Χασάπης δρ. 1,20, Κ. Θανῆς λεπ. 65, Βασιλ. Ῥουμπάνης δρ. 1, Κων. Φιρσδᾶς δρ. 2, Λεων. Παλαμήδης ἱερεὺς δρ. 2, Ἀθ. Μαρτίνης δρ. 1, Γεώργ. Σταμίρης δρ. 1, Νικ. Κωντζιᾶς δρ. 2, Βασ. Λαμπρόπουλος δρ. 5, Ἀθαν. Μοθονιὸς λεπ. 80, Ῥήγας Γαρταγάνης δρ. 5, Κ. Μιχαλόπουλος δρ. 5, ἐκ δίσκου Καθολικῆς δρ. 23, Βασ. Θεοφίλης δρ. 2, Λ. Λάγκαρης δρ. 1, Π. Κοντζιᾶς δρ. 1, Παν. Κηππῆς δρ. 2, Ἰωάν. Κατάφας δρ. 5 Ἀρ. Παρασκευόπουλος δρ. 1, Γεώρ. Φουστάνης ἱερεὺς δρ. 5, Ἰωάν. Παπαηλίας δρ. 2, Ἀργ. Γ. Μούτζιος δρ. 1, Ἰωάν. Χασάπης δρ. 1, Βασ. Ῥιζιώτης λεπ. 30, Π. Σταθόπουλος λεπ. 50, Μιχ. Κ. Μιχαλόπουλος δρ. 2, Χρ. Κουρσούπης δρ. 1, Ἀπ. Γαρζενικιώτης δρ. 1, Εὐθυμ. Καϊνάρος δρ. 1. Γ. Δ. Μαργαράκος λεπ. 50, Χρ. Παναγόπουλος δρ. 1, Εἰρηνοδίκης δρ. 5, Γ. Χρηστόπουλος λεπ. 60, Ἀν. Μπαρμπαλιᾶς δρ. 1, Θ. Τσοατσιάνης καὶ Θ. Συναδινὸς δρ. 1, Εὐάγ. Τσιπουδίνης λεπ. 50, Ἀν Δημακόπουλος λεπ. 20, Ἰων. δρ. 1, Ἀνώνυμος δρ. 1, Μ. Ν. Σταματάκης (Ἡράκλειον Κρήτης) δρ. 10, Ἀνώνυμος δρ. 5, Ἀνώνυμος δρ. 1, Μαγκιῶρος, καὶ Ῥουσόπουλος (δόσις β΄) δρ. 25, Ἐρωτ. Ἀθανασιάδης ἐκ Χρυσοῦ δρ. 25, Λεωνίδας Φωτιάδης δρ. 25, Δημ. Τριανταφυλλίδης δρ. 10, Ἑταιρ. Διαχειρ. Δημοσ. ὑπεγγ. Προσόδων δρ. 3,000, Δημ. Βουγιούκας δρ. 500, Τὸ παρὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρ. τῆς Ἑταιρ. Διαχ. δημοσ. ὑπεγγ. προσόδων δρ. 822, Ἰωάννης Λαμπρίδης Δικηγόρος δρ. 15, Ἠλίας Γλυκοφρύδης δρ. 25, Ἑλλην. Παροικία Ἀσουὰν τῆς Ἄνω Αἰγύπτου δρ. 878,10, Παναγ. Γεννάδιος δρ. 10, Κ. Δ. Ῥακτιβὰν δρ. 500, Ἀντ. Καμπάνης δρ. 100, Παναγ. Γαλανόπουλος (Τρίπολις) δρ. 100, Νικ. Ι. Ἀντωνιάδης Συνταγμ. δρ. 25, Αἰμύλιος Γρῶμαν δρ. 500, Γεώργ. Μιστριώτης δρ. 25, Στυλ. Ἀπέργης (Σμύρνη) δρ. 46,60, Νικ. Ξ Γεωργιάδης (Σμύρνη) δρ. 31,05 Θεόδ. Π. Γεωργιαδης (Σμύρνη) δρ. 31,25, Στυλ. Στρατόπουλος (Σμύρνης) δρ. 15,50, Δημ. Δημητριάδης (Σμύρνης) δρ. 15,50, Ἰω. Παπαγιωτόπουλος (Σμύρνης) δρ. 62,10, Κοσμᾶς Μ. Καλλιγέρης (Σμύρνη) δρ. 15,50, Νικόλ Λεοντσίνης (Σμύρνη) δρ. 15,50, Νικόλ. Λεοντσίνης (Σμύρνης) δρ. 15,50, Δ. Πυραγιάλλης (Σμύρνη) δρ. 15,50, Α. Π. Μπένος δρ. 5, δι' ἱερέως Κ. Στεροδήμου (Ἀγρίνιον) δρ. 12,15 Ἀριστείδης Ἀραβαντινὸς (ἰατρὸς) δρ. 100.

Διὰ τῆς Τραπέζης Γ. Π. Σκουζέ.

Κωνσταντ. Ε. Πάλης δρ. 200, Περικλ. Γρυπάρης δρ. 100, Δημ. Γρυπάρης δρ. 100, Ἰω. Σαμιώτης δρ. 25, Ἀλέξ. Γ. Σκουζὲς (πρὸς συμπλήρωσιν) 4000.

Διὰ τῆς Τραπέζης Ἀδελφῶν Μαρίνου

Ἀδελφοὶ Μαρίνου δρ. 500, Χαρίκλεια Μομφεράτου δρ. 100, Δημ. Βικέλας δρ. 300, Ἀλέξ. Σ. Ροσσέτος δρ. 10, Τζὼν Βάλκερ δρ. 25, Λουκᾶς Ζῖφος δρ. 10, Δημ. Βενιέρης 5.

ΑΛΛΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἀνώνυμος δρ. 25,000, Σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν-Πειραιῶς δρ. 2,000, Τράπεζα Ἐμπεδοκλέους δρ. 200, Ὑπάλληλοι Τραπέζης Ἐμπεδοκλέους δρ. 75.

Διὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν

Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος «Ἅγιος Παντελεήμων» Δερβενίου Κορινθίας δρ. 50.

	41,966.50
Προηγούμενοι εἰσφοραὶ	158,516,
Σύνολον	200,403.50

Ἀθήνησι 30 Αὐγούστου 1903.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Δεινὸς, φρικώδης, καταισχύνων τὰ πολιτικὰ ἤθη τῆς χώρας, ἀτιμάζων τὴν εὐγένειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ βλάπτων τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπόληψιν αὐτοῦ διεξάγεται ὁ περὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἐκλογικὸς ἀγὼν ἐν Ἑλλάδι. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας φίλος ὢν πρώτιστα τῆς ἀληθείας δὲν διστάζει νὰ καταγγείλῃ ὡς αἰτίους τῆς ἀπαισίας ταύτης κινήσεως, ἐξ ἧς ἔστιν ὅτι καὶ δι' αἵματος ἀθώων βάπτονται αἱ ὁδοὶ τῶν πόλεων, τοὺς ἐν Ἑλλάδι πολιτικοὺς, οἵτινες ἀδεῶς ψευδολογοῦντες πρὸ τοῦ ἀκάκου λαοῦ, ἐν ᾧ κηρύττουσιν, ὅτι ἀνεπηρέαστον θὰ ἀφήσωσι τὸν λαὸν νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ, οὐδὲν παραλείπουσι μέσον, οὐδεμίαν μέθοδον λησμονοῦσιν, ὅπως ἐξάψωσι τὰ πάθη, ὅπως κινήσωσιν ἀδελφικὰς χεῖρας κατὰ σωμάτων ἀδελφῶν καὶ νοθεύσωσι τὸν εὐγενέστατον ἀγῶνα καθιστῶντες αὐτὸν στάδιον ἁμίλλης τὴν ἱκανοποίησιν ταπεινῶν φιλοδοξιῶν ἐπιδιωκούσης μᾶλλον ἢ τὴν βελτίωσιν τῶν κοινῶν πραγμάτων. Διότι τί κοινὸν μεταξὺ τῆς φιλοτιμίας ἐλευθέρων πολιτῶν διδασκομένων ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ ἐμπνευομένων ὑπὸ τῆς ἁγνῆς συνειδήσεως τοῦ καθήκοντος, ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν κοινῶν τῆς πόλεως ἢ τῆς πολιτείας πραγμάτων καὶ τῶν ἀπαισίων ἐκείνων κακούργων, οἵτινες μεταχειρίζονται τὴν εὐγλωττίαν τῶν πιστολίων, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν ἀγῶνι, οὗ τὰ μόνα νόμιμα ὅπλα ἐπικρατήσεως πρέπει νὰ εἶναι καὶ εἶναι ἡ ἐλευθέρα, ἡ ψύχραιμος, ἡ λελογισμένη ἔρευνα περὶ τοῦ τίς τῶν ὑποψηφίων ἔσται ὁ καταλληλότερος ἄρχων; Αἱ ὁδοὶ Σταδίου καὶ Σοφοκλέους (οἷα ὕβρις πρὸς τοῦ σεμνοτάτου ποιητοῦ τὸ ὄνομα;) ἐβάφησαν δι' αἵματος ἀθώων ἀνθρώπων, οἰκτρὰ δὲ εἰρωνοία εἶναι τὰ κατόπιν τῆς ἀπαισίας ἑορτῆς ληφθέντα μέτρα τῶν ἀρχῶν πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἐπαναλήψεως ὁμοίων συμβάντων, ὅταν αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ λησμονοῦντες τὴν θέσιν αὐτῶν ὡς ἀμερολήπτων ἐποπτῶν τῆς γενικῆς τάξεως τῆς χώρας καταγγέλλωσιν ἀναφανδὸν ὡς πταίστην τὴν μίαν μερίδα καὶ ὄχι τὴν ἄλλην προλαμβάνοντες οὕτω τὸ ἔργον τῆς διακαιοσύνης καὶ καταπροδιδόμενοι, ὅτι εἰς τὸν κιβδηλευθέντα τοῦτον ἀγῶνα πρῶται αἱ κυβερνήσεις παρεισάγουσι τοὺς ἐλεεινοὺς σκοποὺς τῆς τῶν πάντων κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Διότι ἂν τοῦτο μὴ συνέβαινεν, οἱ ὁπλοφοροῦντες θὰ ἦσαν ἤδη ἐν τῇ φυλακῇ, πρὶν ἢ διαδραματισθῶσι τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, διότι ἂν ὁ νόμος εὑρίσκετο ἐν κραταιαῖς χερσὶ, τὸ ἔργον τῶν κουμπουροφόρων δὲν θὰ ἠσκεῖτο μετὰ τόσης αὐθαδείας ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος ἀεὶ βελτιούμενος καὶ ἀεὶ προκόπτων θὰ ἐκριζώσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ταῦτα, ἀλλ' οἷον ὄνειδος εἰς τὰς μακρὰς σειρὰς τῶν τὰ κοινὰ πραττόντων ἐν Ἑλλάδι θὰ βαρύνῃ τὴν μνήμην αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ παραδοξότατοι τῶν ἀρχόντων τοῦ κόσμου, ὅτι ἀντὶ νὰ τηρῶσι τὴν τάξιν, αὐτοὶ πρῶτοι ἔδιδον τὸ σύνθημα τῆς ἀταξίας καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἐδίδασκον τὸν λαὸν τίνι τρόπῳ ἀδεῶς νὰ καταλύῃ τὸ κράτος τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν νόμων.

***

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς του πρὸς τὰ δασαρχεῖα ἀπέσυρε τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δασαρχῶν ἀπεσπασμένους ὁπλίτας καὶ διέταξε νὰ τεθῶσιν ὁπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς συγκεντρούμενοι εἰς τὰς οἰκείας μοιραρχίας.

Ἐπίσης καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς διέταξε τοὺς ἐπόπτας τῶν διαφόρων ἀποσπασμάτων νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν οἰκείων μοιράρχων. Διὰ τῆς ἐνισχύσεως ταύτης, ἥτις ἐγένετο πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς ἐκλογὰς, αἵτινες πανταχόθεν ἀγγέλλεται ὅτι θὰ διενεργηθῶσι μετὰ πείσματος, αἱ μοιραρχίαι πιστεύεται, ὅτι θὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν συνδρομὴν, ἣν ζητοῦσι παρ' αὐτῶν οἱ περισσότεροι ἀστυνόμοι διὰ νὰ συγκρατήσωσι τὴν καθ' ἑκάστην ἀπειλουμένην τάξιν ὑπὸ τῶν ἀντιμαχομένων κομματικῶν μερίδων εἰς τὴν περιφέρειάν των.

***

ΚΑΤ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ἀνακοίνωσιν, ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἑλένης θ' ἀναχωρήσωσιν ἐντεῦθεν ἐπιβαίνοντες τῆς «Ἀμφιτρίτης» τὴν 16ην Σεπτεμβρίου, θὰ κατευθυνθῶσι δὲ εἰς Δαρμστάτην, ὅπως παρασταθῶσιν εἰς τοὺς γάμους τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Ἀλίκης, οἵτινες ὡρίσθησαν διὰ τὴν 7ην Ὀκτωβρίου.

***

ΕΙΣ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἥτις ἐνεργεῖ τὰς ἐν Δήλῳ ἀνασκαφὰς καὶ ἐκχωματώσεις, ὅτι αἱ ἐργασίαι ἐξακολουθοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκχωματωθέντος χώρου ἀνευρέθησαν πλεῖσται ἐνεπίγραφοι πλάκες μεγίστης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

***

Ο ΕΚ τῶν ἑταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Μανδὲλ, ὅστις ἐνεργεῖ τὰς ἐν Πτῴῳ τῆς Βοιωτίας ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι ἀνεκάλυψε 4 ἀγάλματα τῆς ὅης π. χ. ἑκατονταετηρίδος, δυστυχῶς ὅμως ἀκέφαλα καὶ ἡμικατεστραμμένα.

Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸν Σεμπτέμβριον μῆνα, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ἀνακαλυφθῶσιν καὶ ἄλλα κειμήλια.

***

ΕΙΣ ΤΟ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεστάλη ὁ πίναξ τοῦ ἐνταῦθα καπνοκοπτηρίου περὶ τοῦ κοπέντος καπνοῦ κατὰ τὸ τριακονθήμερον τοῦ Αὐγούστου. Κατὰ τὸν πίνακα τοῦτον, ἐκόπησαν κατὰ τὸν Αὔγουστον ἐν ὅλῳ 26,332 ὀκάδες καπνοῦ, ἤτοι κατὰ 515 ὀκάδες περισσότερον τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ τοιαύτη αὔξησις τῆς κοπῆς τοῦ καπνοῦ, ἥτις ἐπιφέρει ἀνάλογον αὔξησιν εἰς τὰς εἰσπράξεις τῶν τελῶν τοῦ καπνοῦ, ἀποδίδεται ἰδίᾳ εἰς τὸν αὐξανόμενον ὁσημέρα πληθυσμὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως.

***

ΤΗ φιλοτίμῳ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν Αἰγίῳ Ἠπειρώτου ἰατροῦ κ. Σιγ. Μινέϊκου οἱ αὐτόθι διαμένοντες Ἠπειρῶται συνέλεξαν ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων δραχ. ἑκατὸν, ἃς καὶ ἀπέστειλαν τῷ Σ. Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν ὡς προέδρῳ τῆς «Ἐπικούρου τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπῆς». Ἡ πρᾶξις αὕτη τιμᾷ τοὺς Ἠπειρώτας ἅ τε ἀποδεικνύουσα βαθὺ παρ' αὐτοῖς τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς σήμερον ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ταλαιπωρουμένους ἀδελφοὺς ἡμῶν Μακεδόνας.

***

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν κ. κ. Βάρβογλη, Κουβέλη καὶ ἄλλων ἀπεσπασμένων εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑπάρχοντα φυσίγγια Γκρᾶ ὡς καὶ τὰ ὅπλα Σασεπῶ καὶ Μυλωνᾶ, ἅτινα κατέστησαν ἄχρηστα.

Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔκθεσιν παριστῶσαν τὴν κατάστασιν τοῦ ὁπλισμοῦ τοῦ Στρατοῦ.

Χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεθεώρησε τὰς ἐνταῦθα ἀποθήκας.

***

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ σκοπευτικὴ ἑταιρεία ἅμα ὡς τὰ ἀπουσιάζοντα μέλη τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου ἐπανῆλθον ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἔσπευσε νὰ ψηφίσῃ συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων δραχμὰς πέντε χιλιάδας.

***

ΜΕΤΑΞΥ τῶν ὑποψηφίων δημοτικῶν συμβούλων κρίνομεν καθῆκον ἰδιαίτατα νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν προτίμησιν τῶν φίλων τοῦ «Ἀγῶνος» τοὺς κ. Τ. Ἠλιόπουλον καὶ Φραγκούλην, ἀμφοτέρους τραπεζίτας, ἄνδρας ἀληθῶς φιλοπόλιδας καὶ κατερχομένους εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἐκλογικὸν ἐν πλήρει συνειδήσει, ὅτι πικρίας μόνον καὶ μόχθους καὶ ζημίας θὰ ὑποστῶσι, πάντα δὲ ταῦτα χάριν τῆς ἐσωτέρας καὶ ὑψηλῆς ἱκανοποιήσεως νὰ συντελέσωσι καὶ αὐτοὶ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς λαμπρότητος τῆς πρωτευούσης, τῆς πανελληνίου τῶν Ἀθηνῶν πόλεως. Θὰ ἀδικήκωσιν ἑαυτοὺς οἱ παρερχόμενοι πρὸ τῶν καλπῶν τῶν ἀνδρῶν τούτων καὶ μὴ ῥίπτοντες εἰς αὐτὰς τὴν λευκήν των ψῆφον.

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Εἴμεθα εὐτυχεῖς δυνάμενοι νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν πρὸ πολλοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Ἐνθυμοῦνται οὗτοι, ὅτε τοσοῦτος ἠγέρθη θόρυβος ἐπὶ τῇ μελέτῃ τοῦ δεινοῦ Γερμανοῦ βυζαντινολόγου Κρουμβάχερ περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, ὅτι ἀπετάθημεν πρὸς τὸν παρ' ἡμῖν ἁρμοδιώτατον κριτὴν καὶ γνώστην αὐτοῦ κ. Γ. Χατζηδάκιν τὸν διακεκριμένον καθηγητὴν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ ἐλάβομεν τὴν φιλόφρονα ὑπόσχεσιν, ὅτι τὴν πρὸς τὸν κ. Κρουμβάχερ ἀπάντησίν του θὰ ἐδημοσιεύομεν ταυτοχρόνως πρὸς τὸ περιοδικὸν τῆς Βερολινείου Ἀκαδημίας ἑλληνιστί. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένη *Revue des études Grecques* εἶχε ζητήσει τὴν γνώμην τοῦ κ. Χατζηδάκι, ὅστις ἀπέστειλεν αὐτῇ μελέτην περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἄσχετον καθ' ὃ προγενεστέραν πρὸς τὴν μελέτην τοῦ κ. Κρουμβάχερ. Τοῦ ἔργου τούτου τοῦ κ. Χατζηδάκι ἡ «Ἐπιθεώρησις τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν» μόνον περίληψιν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 70 τεύχει τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1903 (τόμ. ΙϹ΄). Ἀκριβῶς τοῦτο τὸ ἔργον ὁ «Ἀγὼν» εἶναι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ παράσχῃ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἢ μεθεπομένης ἑβδομάδος — ἐκτὸς ἂν τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ ὀξυνθῶσιν ἔτι μᾶλλον — ὁλόκληρον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται ἀνακοίνωσις ἐν σχέσει πρὸς τὰς σκέψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ζητησάσης τὴν προστασίαν τῆς Τουρκίας ὑπὲρ τῶν καταδιωκομένων καὶ βασανιζομένων ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας.

Ἡ συστηματικὴ αὕτη καταδίωξις δὲν ἄφηνεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐκλογὴν πολιτικῆς.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον — κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν — ἡ Ἑλλὰς ἐπιζητεῖ σήμερον εἶνε ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ ἡ πραγματικὴ προστασία τοῦ μεγάλου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ πλειονόνης εἰς τοὺς νομοὺς Μοναστηρίου καὶ Θεσσαλονίκης (τὴν πραγματικὴν Μακεδονίαν) εἶνε ἀναμφισβήτητος κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικάς.

Οὐδεμίαν ἔχει ἐπιθυμίαν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐπαυξήσῃ τὰς δυσχερείας τῆς καταστάσεως ἐπιτρέπουσα εἰς ἐπαναστατικὰς συμμορίας νὰ διέλθουν τὰ ἑλληνικὰ σύνορα, ὅπως ἀμυνθῶσιν ὑπὲρ τῶν ὁμοεθνῶν των. Κατὰ συνέπειαν ἦτο πολὺ φυσικὸν τὴν ἄμυναν ταύτην καὶ τὴν προστασίαν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν νὰ τὴν ζητήσῃ παρὰ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑρμηνεία — συμπεραίνει ἡ ἀνακοίνωσις — ἡ δοθεῖσα παρά τινων ὅτι ἡ τοιαύτη τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στάσις καὶ ἐνέργεια εἶχε σημασίαν ἄλλην πλὴν τῆς προρρηθείσης, εἶνε ἄδικος καὶ ἀληθής.

Διότι ἡ Ἑλλὰς εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν σύμφωνος μετὰ τῶν Δυνάμεων ἐπιζητουσῶν τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος.

***

— Τηλεγραφεῖται ἐκ Παρισίων τῷ «Ν. Ἄστει», ὅτι Ἡ κατάστασις ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε ἀπελπιστική. Τὸ ἀναρχικὸν κίνημα τῶν Βουλγάρων ὄχι μόνον δὲν καταπνίγεται, ἀλλὰ καὶ λαμβάνει καθ' ἑκάστην σοβαρωτέρας διαστάσεις. Ἡ Τουρκία δὲν ἐλπίζει πλέον νὰποκαταστήσῃ τὴν τάξιν διὰ τῆς ἁπλῆς καταδιώξεως τῶν ἀνταρτῶν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὸν πόλεμον ὡς τὴν μόνην λύσιν. Αἱ πολεμικαὶ αὐτῆς παρασκευαὶ ἐξακολουθοῦσι πυρετωδῶς.

Γενικὴ γνώμη ἐπικρατεῖ εἰς ὅλα τὰ Ἀνακτοβούλια, ὅτι ὁ τουρκοβουλγαρικὸς πόλεμος εἶνε ἀδύνατον νὰποσοβηθῇ

***

— Τηλεγραφήματα πρός τε τὸ Ἐθνικὸν πρακτορεῖον καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐπίσημα ἀνήγγειλαν τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης, ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐκάλεσεν ὁλόκληρον τὴν ἐφεδρείαν ὑπὸ τὰ ὅπλα. Ἐνῷ δὲ εἶχεν οὕτω διατάξει τὴν ἐπιστράτευσιν, ἵνα μὴ λησμονήσῃ τὰς παραδόσεις τῆς ὑποκρισίας καὶ τοῦ ψεύδους, ἀπηύθυνε διακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἐν Σοφίᾳ ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων δηλοῦσα, ὅτι ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐξακολουθήσῃ ἡ Τουρκία συγκεντροῦσα στρατεύματα, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ καλέσῃ τὰς ἐφεδρείας. Οὕτω ἡ τραγῳδία βαίνει γοργῶς πλεκομένη καὶ κατερχομένη πρὸς τὴν λύσιν της, λύσις δὲ τελικὴ — καλῶς πρέπει νὰ γινώσκωμεν τοῦτο, — δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἐκ Τουρκοβουλγαρικοῦ πολέμου. Διότι οὗτος ἀποτελεῖ μόνον μία τῶν πράξεων τῆς τραγῳδίας.

***

— Τηλεγραφεῖται εἰς τὸ «Ν. Ἄστυ» ἐκ Παρισίων, ὅτι μετ' ἐπιτάσεως κυκλοφορεῖ ἡ εἴδησις, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπρότεινε τὸν διορισμὸν Χριστιανοῦ Διοικητοῦ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ὡς τοιοῦτον ὑπέδειξε τὸν Ὕπατον Ἁρμοστὴν τῆς Κρήτης Πρίγκιπα Γεώργιον.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἐζητήθη ἡ γνώμη τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου, ὅστις δὲν εὑρέθη σύμφωνος, ῥητῶς ἀρνηθεὶς νὰ δεχθῇ ὅπως διορισθῇ διοικητὴς τῆς Μακεδονίας ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος.

Κατόπιν τούτου ἐπροτάθη ἡ ὑποψηφιότης τοῦ πρίγκιπος Νικολάου.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ζωηραὶ διεξάγονται συνενοήσεις μεταξὺ τῶν Δυνάμεων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ὅτι τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ τὰς δύο ἢ τρεῖς ἑπομένας ἕνεκα τυχαίας βραδύτητος τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ χάρτης τοῦ «Ἀγῶνος» θὰ εἶναι κατώτερος τοῦ συνήθους. Κρίνομεν ἀναγκαίαν τὴν δήλωσιν ταύτην, διότι ὁ συντάττων τὸν «Ἀγῶνα» θεωρεῖ τὸ καθεστὼς ὡς ἄρρηκτον συμβόλαιον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀναγνωστῶν του καὶ ὑποχρέωσιν οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ νὰ μεταβάλῃ.

ALBUMS PRESIDENTIELS.—M. Loubet, à reçu de l'ARGUS de la PRESSE—le plus ancien bureau de coupures de journaux—un présent peu banal, deux albums de grandes dimensions, contenant plus de deux mille articles de journaux ou revues, illustrations et caricatures, parus sur le Président de la République depuis un an.

Le Chef de l'Etat a trouvé un réef plaisir à parcourir ces souvenirs rétrospectifs, où l'éloge et le blâme se coudoient fréquemment.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.
4 1/2 ο/ο διὰ τρεῖς μῆνας.
5 ο/ο δι' ἓξ μῆνας.
5 1/2 ο/ο δι' ἓν ἔτος.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΛΟΜΒΟΥ

ΕΝ ΒΗΡΥΤΤΩ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο κείμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας τῆς Συριακῆς μεγαλουπόλεως (ἔναντι τῆς ἀποβάθρας) δικαίως καταπάσσεται μεταξὺ τῶν πρωτευόντων διὰ τὴν ἀπαστράπτουσαν καθαριότητα καὶ τὴν ποικίλην αὐτοῦ ἄλλην εὐμάρειαν. Διευθύνεται ὑπὸ τῶν φιλοτίμων ὁμογενῶν κ. κ. Λουκᾶ καὶ Γ. Βασιλείου καὶ συνιστῶμεν αὐτῷ ἐκθύμως εἰς τοὺς φίλους τοῦ «Ἀγῶνος» ἀναγνώστας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου